

Opinie Gemeenschapszin

Door een wasmachine te delen lossen we al een hoop problemen op

Door gezamenlijk woonruimte te gebruiken kunnen we bijdragen aan het oplossen van de wooncrisis en andere problemen. Pol Koopman, student Europees recht aan de Universiteit Leiden en de Université Paris Panthéon-Assas, pleit daarom voor gemeenschapszin.

Pol Koopman 4 juni 2022, 18:06**Trouw**

Abonneren vanaf 2,30 per week

Log in

Er heerst woningnood in Nederland, dat weet iedereen. De huur- en huizenprijzen rijzen de pan uit en de wachttijden voor sociale huurwoningen worden langer en langer. Starters en studenten gaan de straat op om te demonstreren, maar de enige logisch lijkende oplossing, veel meer woningen, lijkt onmogelijk te bewerkstelligen.

Voorpagina

Editie

NIEUW

Best gelezen

Rubrieken

Word lid van Trouw en krijg online toegang tot de 11 beste kranten

Van regio- tot wereldnieuws, van sport tot cultuur

Al vanaf
3,95
per week

Bekijk abonnementen

Bouwen, bouwen, bouwen, bepleit het kabinet en de komende jaren moeten er dan ook elk jaar honderdduizend nieuwe woningen bij. Dat is makkelijker gezegd dan gedaan. Niet alleen hebben we nog altijd met een stikstofcrisis te kampen, ook kampen we met personeelstekorten in de bouw. Bovendien moet volgebouwd Nederland ook nog ruimte overhouden voor windmolens, zonneparken, boeren en industrie. Het ziet er, kortom, naar uit dat we nog lang niet van de problemen af zijn.

Veel ruimte beschikbaar

Toch vergeten we dat we eigenlijk al heel veel woonruimte beschikbaar hebben. Toegegeven, die gebruiken we zelf al. Maar hebben we al die ruimte eigenlijk echt nodig?

We hebben allemaal onze eigen wasmachine, droger, keukenapparaten en vaak amper gevulde opslagruimtes. Al deze ruimte kan beter gebruikt worden, namelijk door meer ruimte en voorzieningen gemeenschappelijk en dus efficiënter te gebruiken. Dat draagt bij aan het oplossen van niet alleen het woningtekort, maar ook van andere relevante problemen.

Ten eerste bespaart het geld. Het is veel goedkoper om voorzieningen met anderen te delen. Zelf woon ik in een gebouw met zo'n 150 andere studenten en leeftijdsgenoten die net begonnen zijn met werken. Met al die mensen deel ik drie wasmachines, drogers en enkele keukens. Daar betalen we gezamenlijk veel minder voor dan wanneer we ieder voor zich al die apparaten en keukengerei zouden moeten aanschaffen en onderhouden.

Voorpagina

Editie

Best gelezen

Rubrieken

Niet alleen is het delen van voorzieningen goedkoper, ook kunnen we, doordat we met meer zijn, samen grotere investeringen doen en mensen inhuren. Zo beschikken we gezamenlijk over schoonmakers, een televisieruimte en recreatiezaal met bar. Vele handen maken licht werk en vele beurzen kunnen zwaardere financiële lasten dragen.

Duurzamer en milieuvriendelijker

Zo'n gezamenlijke aanpak is ook beter voor het milieu. De wasmachines, drogers, keukens en badkamers worden weliswaar elke dag gebruikt, maar dat is nog altijd veel doelmatiger dan wanneer we al die zaken voor onszelf zouden hebben.

We gebruiken hetzelfde internet en zijn allemaal op hetzelfde warmtenetwerk aangesloten. Door het delen van ruimte en apparaten wordt op energiegebruik fors bespaard. We leven duurzamer, ook doordat normale spullen langer in omloop zijn. In de keukens liggen ingrediënten die men niet meer nodig heeft, voor de anderen ter gebruik. Hetzelfde geldt voor pannen, borden, bekers en bestek. In plaats van direct het benodigde gebruiksvoorwerp te bestellen, vraag je gewoon aan je medebewoners of zij misschien een schaar of ducttape hebben.

Altijd een praatje

Het allerbelangrijkst is echter dat het met anderen leven zorgt voor meer gemeenschapszin. Juist in deze periode van hyperindividualisme en na een pandemie waarin we gezien hebben hoe belangrijk contact met de mensen om ons heen is, kunnen we hier zeker meer van gebruiken. Altijd zijn er wel mensen om een praatje mee te maken, om mee te eten of om juist om hulp te vragen als dat nodig is.

Niet alleen studenten hebben daar baat bij. Denk ook, of zelfs vooral, aan eenzame ouderen of mensen die op een andere manier moeilijker meekomen in hun eentje. Je vult elkaar aan. Toch nog even oefenen voor dat spannende sollicitatiegesprek? Iemand die weet hoe je die subsidie aan moet vragen? Er is altijd wel hulp nabij.

Onderzoek andere woonvorm

Meer samen delen is dus absoluut een strategie om in de huidige wooncrisis verder te onderzoeken. Jonge gezinnen zitten natuurlijk niet op een studentenhuus te wachten en ook onder studenten zelf heeft niet iedereen dezelfde drang naar wonen en of delen met andere mensen. Gelukkig zijn er genoeg variabele woonvormen om in overweging te nemen.

Een hofje is al een vorm van gemeenschappelijk leven. In ieder geval is dit een manier die veel mensen kan helpen en veel van de grote problemen van vandaag helpt bestrijden.

Ten slotte is het ook gewoon heel logisch. Want zeg nou zelf: we hoeven echt niet allemaal een eigen droger en wasmachine.

Lees ook:

Hugo de Jonges belofte van 30 procent sociale huur is een holle frase

Het klinkt als een goed plan: meer sociale huurwoningen. Maar de oorzaken van de wooncrisis pakt de minister niet aan. En [daar zadelt hij gemeenten mee op](#), waarschuwt overheidsadviseur Angela Riddering.

Bestrijd woningnood niet met anonieme flats, dat is vragen om problemen

Geef bij nieuwbouw binnen steden meer aandacht aan de voorkeuren van bewoners. Anders dreigt er [een mismatch tussen vraag en aanbod](#), stellen Ruben Visser en Joris Winters

Help ons door uw ervaring te delen: [Feedback geven](#)